Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 4 oktober 2024*

”Överklagande – Skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar – Förordning (EU) nr 1151/2012 – Artiklarna 7 och 8 – Artiklarna 49.2 och 50.1 – Omfattningen av Europeiska kommissionens kontroll av ansökningar om registrering av namn som geografisk beteckning – Fördelning av befogenheter mellan de nationella myndigheterna och kommissionen – Villkor för registrering av ett namn”

I mål C-579/23 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 19 september 2023,

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Borgo (Frankrike),

Charcuterie Fontana, Borgo,

Costa et Fils, Urtaca (Frankrike),

L’Aziana, Bastelica (Frankrike),

Charcuterie Passoni, Venzolasca (Frankrike),

Orezza - Charcuterie la Castagniccia, San-Giuliano (Frankrike),

Salaisons Réunies, Penta-di-Casinca (Frankrike),

Salaisons Joseph Pantaloni, Sarrola-Carcopino (Frankrike),

Antoine Semidei, Castellare-di-Casinca (Frankrike),

L’Atelu Corsu, Ajaccio (Frankrike),

företrädda av T. de Haan och V. Le Meur-Baudry, avocats,

klagande,

i vilket den andra parten är:

* Rättegångsspråk: franska.

Europeiska kommissionen, företrädd av M. Konstantinidis, C. Perrin och B. Rechena, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Arabadjiev samt domarna T. von Danwitz, P.G. Xuereb, A. Kumin och I. Ziemele (referent),

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 27 juni 2024 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Klagandena har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 12 juli 2023, Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses m.fl./kommissionen (T-34/22, EU:T:2023:386) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen klagandenas talan om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/1879 av den 26 oktober 2021 om avslag på tre ansökningar om skydd av ett namn som en geografisk beteckning i enlighet med artikel 52.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 (”Jambon sec de l’Île de Beauté” (SGB), ”Lonzo de l’Île de Beauté” (SGB), ”Coppa de l’Île de Beauté” (SGB)) (EUT L 383, 2021, s. 1) (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

2 Skälen 19, 58 och 61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 2012, s. 1) har följande lydelse:

”(19) Att säkerställa enhetlig efterlevnad av reglerna om immateriella rättigheter knutna till namn som är skyddade i [Europeiska] unionen är en prioritering som kan förverkligas mer effektivt på unionsnivå.

…

(58) För att säkerställa att de registrerade ursprungsbeteckningarna och geografiska beteckningarna samt garanterade traditionella specialiteterna uppfyller de villkor som fastställs i denna förordning bör de nationella myndigheterna i den berörda medlemsstaten granska ansökningar om registrering med iakttagande av gemensamma minimiregler som även omfattar ett nationellt invändningsförfarande. [Europeiska kommissionen] bör därefter granska ansökningarna för att försäkra sig om att de inte innehåller några uppenbara felaktigheter och att unionsrätten och intressen som företräds av aktörer utanför ansökningsmedlemsstaten har beaktats.

…

(61) Registreringsförfarandet för skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, inräknat granskning- och invändningsperioder bör förkortas och förbättras, särskilt vad gäller beslutsfattandet. Kommissionen bör, under vissa omständigheter med bistånd från medlemsstaten, ansvara för att fatta beslut om registrering. …”

3 I avdelning II i förordning nr 1151/2012, med rubriken ”Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar”, återfinns artikel 6, som har rubriken ”Generisk karaktär, konflikter med namn på växtsorter eller djurraser, med homonyma beteckningar och med varumärken”. I artikel 6.3 första stycket föreskrivs följande:

”Ett namn som föreslås för registrering och som helt eller delvis är en homonym till ett namn som redan finns i det register som inrättas enligt artikel 11 får inte registreras om inte skillnaderna mellan villkoren för lokal och traditionell användning och presentation av den senare registrerade homonymen och det namn som redan finns i registret vid praktisk tillämpning är tillräckligt stora med hänsyn till behovet av att säkerställa rättvis behandling av de berörda producenterna och av att se till att konsumenterna inte blir vilseledda.”

4 Artikel 7 i förordningen har rubriken ”Produktspecifikation”. I artikel 7.1 anges följande:

”En skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning ska överensstämma med en specifikation som minst ska innehålla

a) det namn som ska skyddas som en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, så som det används, antingen i handeln eller vardagsspråket, och endast på de språk som används eller tidigare använts för att beskriva den specifika produkten i det bestämda geografiska området,

…”

5 I artikel 8.1 b i nämnda förordning föreskrivs bland annat att en ansökan om registrering av en geografisk beteckning minst ska innehålla den produktspecifikation som föreskrivs i artikel 7.

6 I artikel 11.1 i samma förordning föreskrivs följande:

”Kommissionen ska anta genomförandeakter … för inrättandet och upprätthållandet av ett allmänt tillgängligt, uppdaterat register över de skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som erkänns enligt denna ordning.”

7 I artikel 13 i förordning nr 1151/2012 med rubriken ”Skydd” föreskrivs följande:

”1. Registrerade namn ska skyddas mot följande:

…

b) Varje missbruk, imitation eller anspelning, även när produkternas eller tjänsternas verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som ’stil’, ’typ’, ’metod’, ’sådan som tillverkas i’, ’imitation’, eller liknande, även när produkterna i fråga används som ingredienser.

…

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga administrativa och rättsliga åtgärder för att förebygga eller stoppa olaglig användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som avses i punkt 1 som produceras eller saluförs i den medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska i detta syfte utse de myndigheter som ska ansvara för dessa åtgärder i enlighet med förfaranden som varje enskild medlemsstat fastställer.

Dessa myndigheter ska erbjuda tillräckliga garantier för objektivitet och opartiskhet och förfoga över den kvalificerade personal och de medel som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.”

8 I artikel 49 i denna förordning, med rubriken ”Ansökan om registrering av namn”, preciseras följande:

”…

2. Om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning II avser ett geografiskt område i en medlemsstat eller om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning III utarbetas av en grupp som är etablerad i en medlemsstat, ska ansökan ställas till myndigheterna i medlemsstaten.

Medlemsstaten ska granska ansökan på lämpligt sätt för att kontrollera om den är motiverad och uppfyller villkoren i respektive ordning.

3. Medlemsstaten ska som ett led i den granskning som avses i punkt 2 andra stycket i denna artikel inleda ett nationellt invändningsförfarande, genom vilket det säkerställs att ansökan i fråga offentliggörs på ett tillfredsställande sätt och en rimlig tidsfrist föreskrivs under vilken fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse och är etablerade eller bosatta på den medlemsstatens territorium kan framföra invändningar mot ansökan.

…

4. Om medlemsstaten efter bedömning av eventuella mottagna invändningar anser att förordningens krav är uppfyllda, får medlemsstaten fatta ett positivt beslut om ansökan och registrera ett ansökningsärende hos kommissionen. Medlemsstaten ska i sådana fall informera kommissionen om invändningar som kan tas upp till prövning vilka mottagits från fysiska eller juridiska personer som lagligt har salufört produkterna i fråga och som kontinuerligt använt de berörda beteckningarna under minst fem år före den dag för offentliggörande som avses i punkt 3.

…”

9 I artikel 50 i samma förordning med rubriken ”Kommissionens granskning och offentliggörande med avseende på eventuella invändningar” föreskrivs följande:

”1. Kommissionen ska på lämpligt sätt granska ansökningar som mottas enligt artikel 49 för att avgöra om de är motiverade och uppfyller villkoren för respektive ordning. Granskningen bör slutföras inom sex månader. Om denna tidsfrist överskrids ska kommissionen skriftligen informera sökanden om orsakerna till förseningen.

…

2. Om kommissionen, på grundval av den granskning som genomförs enligt punkt 1 första stycket, anser att villkoren i denna förordning är uppfyllda ska den offentliggöra följande information i *Europeiska unionens officiella tidning*:

a) När det gäller ansökningar inom ramen för den ordning som avses i avdelning II: det sammanfattande dokumentet och en hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.

…”

10 Artikel 52 i denna förordning har rubriken ”Beslut om registrering”. I artikel 52.1 föreskrivs följande:

”Om kommissionen på grundval av den information kommissionen har tillgång till från den granskning som utförts enligt artikel 50.1 [första stycket] anser att villkoren för registrering inte är uppfyllda ska den anta genomförandeakter om att avslå ansökan. …”

Bakgrund till tvisten

11 I punkterna 4–10 i den överklagade domen sammanfattas bakgrunden till tvisten enligt följande:

”4. Namnen ’Jambon sec de Corse’/’Jambon sec de Corse – Prisuttu’, ’Lonzo de Corse’/’Lonzo de Corse – Lonzu’ och ’Coppa de Corse’/’Coppa de Corse – Coppa di Corsica’ registrerades den 28 maj 2014 som skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) genom kommissionens genomförandeförordningar (EU) nr 581/2014 (EUT L 160, 2014, s. 23), (EU) nr 580/2014 (EUT L 160, 2014, s. 21) och (EU) nr 582/2014 (EUT L 160, 2014, s. 25) …

5. I december 2015 ingav [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses] sju ansökningar om registrering av skyddade geografiska beteckningar (SGB) till de franska nationella myndigheterna i enlighet med [förordning nr 1151/2012]. De sju ansökningarna avser följande namn som [klagandena] använder: ’Jambon sec de l’Île de Beauté’, ’Coppa de l’Île de Beauté’, ’Lonzo de l’Île de Beauté’, ’Saucisson sec de l’Île de Beauté’, ’Pancetta de l’Île de Beauté’, ’Figatelli de l’Île de Beauté’ och ’Bulagna de l’Île de Beauté’.

6. Den 20 april 2018 antog Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation (jordbruks- och livsmedelsministern) och Ministre de l'Économie et des Finances (ekonomi- och finansministern) sju förordningar om godkännande av de sju motsvarande produktspecifikationerna i syfte att översända dem till Europeiska kommissionen för godkännande.

7. Samtidigt ingavs ansökningar till Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike) den 27 juni 2018, varigenom vilka den sammanslutning som innehar produktspecifikationerna för de skyddade ursprungsbeteckningarna 'Jambon sec de Corse – Prisuttu', ['Coppa de Corse – Coppa di Corsica' och] 'Lonzo de Corse – Lonzu' väckte talan om ogiltigförklaring av förordningarna av den 20 april 2018 om godkännande av produktspecifikationerna för namnen 'Jambon sec de l'Île de Beauté', 'Coppa de l'Île de Beauté' och 'Lonzo de l'Île de Beauté' i syfte att vidarebefordra deras ansökningar om registrering som skyddad geografisk beteckning till kommissionen, bland annat på grund av att orde[n] 'Île de Beauté' (den vackra ön) imiterade eller anspelade på ordet 'Corse' (Korsika) och därmed medförde en förväxling med de namn som redan hade registrerats som skyddade ursprungsbeteckningar.

8. Den 17 augusti 2018 inkom de sju ansökningarna om registrering av de aktuella namnen som skyddade geografiska beteckningar till kommissionen. När det gäller ansökningarna om registrering som skyddad geografisk beteckning av namnen 'Jambon sec de l'Île de Beauté', 'Lonzo de l'Île de Beauté' och 'Coppa de l'Île de Beauté', skickade kommissionen den 12 februari 2019 och den 24 november 2020 två skrivelser till de nationella myndigheterna med begäran om förtydliganden, särskilt vad gäller frågan huruvida dessa namn eventuellt inte kunde registreras. De nationella myndigheterna svarade att de ansåg att de två produktgrupperna (det vill säga registrerade skyddade ursprungsbeteckningar och ansökningar om skydd som skyddad geografisk beteckning) tydligt skilde sig åt vad gäller produkterna och att namnen föreföll vara tillräckligt åtskilda.

9. Genom dom av den 19 december 2019, som rörde namnet 'Jambon sec de l'Île de Beauté' (SGB), och två domar av den 13 februari 2020 avseende namnen 'Coppa de l'Île de Beauté' (SGB) respektive 'Lonzo de l'Île de Beauté' (SGB), ogillade Conseil d'État talan i de tre ovannämnda målen (se punkt 7 ovan). Som motivering angav nämnda domstol bland annat att 'användningen av olika termer och skillnaden i det skydd som en ursprungsbeteckning ger, å ena sidan, och det skydd som en geografisk beteckning ger, å andra sidan, är ägnade att undanröja risken för att normalt informerade och skäligen uppmärksamma och medvetna konsumenter direkt får den vara som omfattas av den redan registrerade skyddade ursprungsbeteckningen som referensbild när de ser den omtvistade geografiska beteckningen. Sökandena saknar följaktligen fog för att hävda att den angripna förordningen strider mot bestämmelserna i artikel 13.1 b i förordning [nr 1151/2012]' (punkt 5 i de tre domarna från Conseil d'État).

10. Genom det [omtvistade] beslutet avslog kommissionen de tre ansökningarna om registrering av namnen 'Jambon sec de l'Île de Beauté', 'Lonzo de l'Île de Beauté' och 'Coppa de l'Île de Beauté', som skyddade geografiska beteckningar med motiveringen att de inte uppfyllde villkoren för att kunna registreras i artikel 13 i förordning nr 1151/2012, det vill säga de villkor som uppställs i artikel 7.1 a i nämnda förordning."

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

12 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 24 januari 2022 väckte klagandena, med stöd av artikel 263 FEUF, talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

13 Klagandena åberopade två grunder till stöd för sin talan, nämligen dels att kommissionen hade överskridit sina befogenheter, dels att de nationella myndigheterna och Conseil d'État i tillräcklig utsträckning hade visat att de tre registreringsansökningar som avslagits genom det omtvistade beslutet var förenliga med artiklarna 7 och 13 i förordning nr 1151/2012.

14 Efter att för det första, i punkterna 21–24 i den överklagade domen, ha redogjort för de principer som ligger till grund för det system för skydd av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som införts genom förordning nr 1151/2012, erinrade tribunalen i punkt 38 i den överklagade domen om att det enligt artikel 52.1 i denna förordning ankommer på kommissionen att avslå en ansökan om registrering om den anser att det är olagligt att använda det namn som ansökan avser i handeln.

15 Därefter angav tribunalen, i punkterna 42–44 i den överklagade domen, att kommissionen hade ett självständigt utrymme för skönsmässig bedömning vid granskningen av registreringsansökningarna. Tribunalen konstaterade i punkt 49 i den överklagade domen att kommissionen faktiskt hade gjort en fördjupad granskning av ansökningarna om registrering.

16 Av de skäl som anges i punkterna 51–60 i den överklagade domen underkände tribunalen slutligen klagandenas argument att kommissionen endast har ett begränsat, eller till och med obefintligt, utrymme för skönsmässig bedömning vid granskningen av en ansökan om registrering av ett namn som skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning.

17 För det andra prövade tribunalen, i punkterna 78–108 i den överklagade domen, de omständigheter som kommissionen lagt till grund för sitt beslut att avslå de aktuella ansökningarna, efter att ha underkänt de argument som klagandena framfört i syfte att visa att kommissionen är bunden av de nationella myndigheternas bedömningar vad gäller risken för anspelning som de sökta beteckningarna medför. Tribunalen drog härav slutsatsen att kommissionen inte hade gjort någon oriktig bedömning i detta avseende.

18 Tribunalen ogillade följaktligen talan i dess helhet.

Parternas yrkanden

19 Klagandena har yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen,

– ogiltigförklara det omtvistade beslutet, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

20 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

– ogilla överklagandet, och

– förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av begäran om att målet ska hänskjutas till domstolens stora avdelning

21 Genom handling som inkom till domstolens kansli den 23 januari 2024 begärde klagandena att förevarande mål skulle hänskjutas till domstolens avdelning i utökad sammansättning, eller till och med till stora avdelningen.

22 Det ska inledningsvis påpekas att det inte finns någon bestämmelse i stadgan för Europeiska unionens domstol eller i domstolens rättegångsregler som avser handläggning av denna typ av begäran från en part som inte är en medlemsstat eller en unionsinstitution i ett mål om överklagande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 juli 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, punkt 19).

23 Enligt artikel 60.3 i rättegångsreglerna får den dömande sammansättning till vilken ett mål har hänskjutits visserligen när som helst under målets handläggning begära att domstolen ska hänskjuta målet till en större dömande sammansättning, men det rör sig därvidlag om en åtgärd som den sammansättning till vilken målet har tilldelats i princip beslutar om fritt och på eget initiativ (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 juli 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, punkt 20).

24 I förevarande fall anser första avdelningen vid domstolen inte att det finns skäl att hänskjuta målet till den stora avdelningen.

Prövning av överklagandet

25 Till stöd för överklagandet har klagandena åberopat fyra grunder. Den första grunden avser åsidosättande av artiklarna 7 och 13 i förordning nr 1151/2012, genom att tribunalen gav kommissionen möjlighet att avslå en ansökan om registrering med stöd av artikel 13 i denna förordning. Som andra grund har åberopats att artiklarna 49, 50 och 52 i nämnda förordning har åsidosatts, då tribunalen godkänt att kommissionen överskrider sina befogenheter. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 50 i samma förordning och av den allmänna principen om god förvaltning, genom att tribunalen slog fast att kommissionen inte var skyldig att beakta de nationella myndigheternas och domstolarnas bedömningar. Den fjärde grunden avser åsidosättande av artiklarna 7 och 13 i förordning nr 1151/2012 samt av tribunalens skyldighet att motivera sina domar.

26 Eftersom klagandena genom sin andra grund har gjort gällande att tribunalen åsidosatte reglerna om fördelning av befogenhet mellan de nationella myndigheterna, å ena sidan, och kommissionen, å andra sidan, i samband med granskningen av ansökningarna om registrering av namn som skyddade geografiska beteckningar, ska denna grund prövas först innan domstolen prövar den första, den tredje och den fjärde grunden avseende tillämpningen av villkoren för en sådan registrering.

Den andra grunden

Parternas argument

27 Som andra grund har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 44 i den överklagade domen slog fast att kommissionen inte hade överskridit gränserna för sin befogenhet enligt förordning nr 1151/2012. Enligt klagandena är kommissionens befogenhet, med hänsyn till reglerna om fördelning av befogenhet mellan kommissionen och de nationella myndigheterna, såsom dessa har införts i artiklarna 49.2 och 50.1 i denna förordning, i motsats till vad tribunalen slog fast i punkterna 50–61 i den överklagade domen, begränsad till kontroll av att de nationella myndigheterna har överlämnat fullständiga akter till kommissionen utan att göra någon uppenbart oriktig bedömning av villkoren för att de namn som avses i ansökningarna ska anses kunna registreras. Det omtvistade beslutet är emellertid inte grundat på sådana skäl.

28 Under alla omständigheter ankommer det inte på kommissionen att ersätta de nationella myndigheternas bedömning med sin egen. Detta gäller i än högre grad när det skäl för avslag som denna institution åberopat redan har underkänts av en nationell domstol till följd av ett lagakraftvunnet avgörande.

29 Kommissionen har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

30 För det första framgår det av lydelsen i artikel 49.2 i förordning nr 1151/2012 att när en ansökan om registrering av ett namn som skyddad geografisk beteckning avser ett geografiskt område i en medlemsstat, ska ansökan ställas till myndigheterna i den medlemsstaten. Medlemsstaten ska granska ansökan på ”lämpligt sätt” för att kontrollera om den är motiverad och uppfyller villkoren för registrering som föreskrivs i nämnda förordning. Medlemsstaten ska, i enlighet med artikel 49.3 i samma förordning, inleda ett nationellt invändningsförfarande, genom vilket det säkerställs att ansökan offentliggörs på ett tillfredsställande sätt och en rimlig tidsfrist föreskrivs under vilken fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse och är etablerade eller bosatta på den medlemsstatens territorium kan framföra invändningar mot ansökan.

31 Om medlemsstaten efter bedömning av eventuella mottagna invändningar anser att kraven i förordning nr 1151/2012 är uppfyllda, får den enligt artikel 49.4 i denna förordning, fatta ett positivt beslut om ansökan. Medlemsstaten ska se till att dess positiva beslut offentliggörs och att de personer som har ett berättigat intresse i ärendet ges tillfälle att överklaga. Efter denna nationella fas ska medlemsstaten registrera ett ansökningsärende hos kommissionen och därvid informera kommissionen om invändningar som kan tas upp till prövning.

32 Enligt artikel 50.1 i förordning nr 1151/2012 ska kommissionen på ”lämpligt sätt” granska ansökningar som mottas enligt artikel 49 för att avgöra om de är motiverade och uppfyller villkoren för registrering av det sökta namnet.

33 Av detta följer att det genom bestämmelserna i förordning nr 1151/2012 inrättas ett system för befogenhetsfördelning, inom ramen för vilket kommissionen endast kan fatta beslut om att registrera ett namn som skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning om myndigheterna i den berörda medlemsstaten till kommissionen har lämnat in en ansökan härom;

dessa myndigheter ska därvid ha prövat att ansökan är motiverad och uppfyller de i förordningen föreskrivna registreringsvillkoren (se, analogt, dom av den 6 december 2001, Carl Kühne m.fl., C-269/99, EU:C:2001:659, punkt 53). Det var mot denna bakgrund som domstolen, i punkt 36 i domen av den 29 januari 2020, GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), påpekade att kommissionens registreringsbeslut är villkorat av att de behöriga nationella myndigheterna dessförinnan har fattat beslut om registreringsansökan.

34 Det ska dessutom framhållas att domstolen visserligen redan har slagit fast att kommissionen kan grunda sin bedömning på den bedömning som de nationella myndigheterna tidigare har gjort när denna bedömning inte är uppenbart felaktig (se, analogt, dom av den 6 december 2001, Carl Kühne m.fl., C-269/99, EU:C:2001:659, punkt 60, samt dom av den 2 juli 2009, Bavaria och Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, punkterna 90, 93 och 99); domstolen har dock inte slagit fast att kommissionen skulle vara bunden av dessa myndigheters bedömning, bland annat vad gäller frågan huruvida namnet i fråga är förenligt med unionsrätten.

35 Inom ramen för denna befogenhetsfördelning ska det påpekas att det såväl i artikel 49.2 i förordning nr 1151/2012 som i artikel 50.1 i samma förordning preciseras att registreringsansökningarna ska granskas av såväl de nationella myndigheterna som kommissionen på ”lämpligt sätt”. Såsom tribunalen konstaterade i punkt 43 i den överklagade domen, vad gäller artikel 50.1 i nämnda förordning, definieras inte begreppet lämpligt sätt i denna bestämmelse, utan det överlåts åt kommissionen att bedöma vad detta begrepp innebär och vad det inbegriper. Klagandena kan därför inte med framgång göra gällande att kommissionen är skyldig att rätta sig efter den granskning som de nationella myndigheterna har utfört enligt artikel 49.2 i samma förordning.

36 Vidare anges det i artikel 50.1 i förordning nr 1151/2012 att kommissionen ska kontrollera om ansökningarna om registrering är motiverade och uppfyller de villkor som föreskrivs i denna förordning.

37 Det framgår emellertid ingalunda av denna bestämmelse att kommissionens granskning av registreringsvillkoren på något sätt skulle begränsas av de nationella myndigheternas ursprungliga granskning.

38 Tribunalen gjorde således en riktig bedömning när den i punkt 44 i den överklagade domen slog fast att kommissionen inte är bunden av de nationella myndigheternas bedömning och att den har ett självständigt utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller dess beslut att registrera ett namn som skyddad geografisk beteckning. Såsom framgår av punkt 59 i den överklagade domen är kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning ”begränsat eller obefintligt” endast när det gäller att bedöma lagenligheten av de handlingar som ingår i registreringsärendet och som samlats in av de nationella myndigheterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 januari 2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, punkterna 25, 26 och 36).

39 För det andra finns det stöd för att kommissionen har ett självständigt utrymme för skönsmässig bedömning, dels i skäl 19 i förordning nr 1151/2012, där det anges att säkerställandet av enhetlig efterlevnad i hela unionen av reglerna om immateriella rättigheter knutna till namn som är skyddade i unionen är en prioritering som kan förverkligas mer effektivt på unionsnivå. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 63 i sitt förslag till avgörande har kommissionen nämligen, vid förverkligandet av detta prioriterade mål, befogenhet att säkerställa en enhetlig tillämpning av

registreringsvillkoren, vilket innebär att kommissionen, i avsaknad av ett självständigt utrymme för skönsmässig bedömning i detta avseende, inte skulle kunna förhindra att dessa registreringsvillkor tillämpas olika i medlemsstaterna.

40 Dels preciseras i skäl 58 i förordning nr 1151/2012 att de nationella myndigheterna ska företa en fördjupad granskning av ansökningarna med iakttagande av gemensamma minimiregler som även omfattar ett nationellt invändningsförfarande. Av samma skäl framgår att kommissionen därefter bör ”granska ansökningarna för att försäkra sig om att de inte innehåller några uppenbara felaktigheter och att unionsrätten och intressen som företräds av aktörer utanför ansökningsmedlemsstaten har beaktats”.

41 Om kommissionens granskning av registreringsansökningarna, såsom klagandena har gjort gällande, skulle begränsas till en kontroll av att dokumentationen är fullständig och att det inte föreligger några uppenbara felaktigheter, skulle denna institution inte ha möjlighet att företa en fördjupad granskning i enlighet med vad som anges i skäl 58 i förordning nr 1151/2012. Inom ramen för denna granskning kan kommissionen inte hindras från att kontrollera huruvida ansökan uppfyller de villkor för registrering som fastställs i denna förordning, såsom krävs enligt artikel 50.1 i nämnda förordning. Den vikt som enligt lydelsen i detta skäl tillmäts såväl registreringsansökans som de nationella myndigheternas iakttagande av de gemensamma minimikrav som bland annat följer av nämnda förordning, utgör stöd för detta synsätt.

42 Det ska dessutom framhållas att kommissionen enligt skäl 61 i förordningen bör ansvara för att fatta beslut om registrering. Denna institution kan emellertid endast överta det slutliga ansvaret för att fatta beslut om registrering om den förfogar över ett självständigt utrymme för skönsmässig bedömning, utan att vara bunden av resultatet av de nationella myndigheternas föregående granskning av registreringsvillkoren.

43 Tribunalen gjorde sig således inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 44 i den överklagade domen slog fast att kommissionen inte hade överskridit gränserna för sin befogenhet när den, med tillämpning av artikel 50 i förordning nr 1151/2012, kontrollerade huruvida villkoren för registrering av ett namn var uppfyllda.

44 Tribunalen gjorde dessutom en riktig bedömning när den i punkterna 63 och 64 i den överklagade domen fann att ett lagakraftvunnet avgörande av en nationell domstol inte kan åberopas för att ifrågasätta kommissionens bedömning, eftersom kommissionen har ett självständigt utrymme för skönsmässig bedömning.

45 Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Den första grunden

Parternas argument

46 Som första grund har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att artikel 13.1 b i förordning nr 1151/2012 kunde utgöra grund för ett kommissionsbeslut att avslå registreringsansökningar.

47 För det första gjorde tribunalen fel när den i punkt 35 i den överklagade domen fann att kommissionen är behörig att kontrollera huruvida skyddet för registrerade beteckningar mot anspelning som föreskrivs i artikel 13.1 b i förordning nr 1151/2012 har åsidosatts, trots att denna behörighet enligt artikel 13.3 i förordningen är förbehållen medlemsstaterna.

48 För det andra har tribunalen, genom att gå tillväga på detta sätt, utvidgat antalet villkor för registrering som föreskrivs i artikel 7 i nämnda förordning, genom att felaktigt inkludera en prövning av det krav som avses i artikel 13.1 b i samma förordning, det vill säga att det namn för vilket registrering söks som skyddad geografisk beteckning inte strider mot skyddet mot anspelning.

49 För det tredje nöjde sig tribunalen, i punkterna 38 och 39 i den överklagade domen, med att bekräfta kommissionens felaktiga påstående att användningen i handeln av de namn som avses i registreringsansökningarna var rättsstridig, trots att kommissionen inte förfogade över uppgifter som gjorde det möjligt för den att bedöma under vilka villkor de produkter som omfattas av dessa namn saluförs. Den felaktiga rättstillämpning som tribunalen har gjort sig skyldig till leder dessutom till att all samexistens mellan en skyddad ursprungsbeteckning och en skyddad geografisk beteckning är förbjuden.

50 Kommissionen har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

51 Enligt artikel 13.1 b i förordning nr 1151/2012 ska registrerade namn skyddas mot varje missbruk, imitation eller anspelning, även när produkternas eller tjänsternas verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som stil, typ, metod, sådan som tillverkas i, imitation eller liknande.

52 Det framgår av artiklarna 7.1 och 8.1 b i denna förordning att utarbetandet av en produktspecifikation, som den skyddade geografiska beteckningen ska överensstämma med, utgör ett nödvändigt led i registreringsförfarandet. Denna produktspecifikation ska enligt förordningens artikel 7.1 a bland annat innehålla det namn för vilket skydd söks, så som det ”används, antingen i handeln eller vardagsspråket”.

53 Såsom tribunalen slog fast i punkt 36 i den överklagade domen kan ett namn inte registreras som skyddad geografisk beteckning om det konstateras att namnet anspelar på en redan registrerad skyddad ursprungsbeteckning. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 75 i sitt förslag till avgörande skulle en sådan registrering med nödvändighet innebära att den ändamålsenliga verkan med det skydd som beviljats den tidigare registrerade beteckningen gick förlorad.

54 I artikel 13.3 i samma förordning preciseras visserligen att medlemsstaterna ska förebygga och stoppa användningen av namn som anspelar på ett namn som registrerats som skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning och som produceras eller saluförs på deras territorium. Förekomsten av en sådan anspelning kan endast fastställas efter en helhetsbedömning som de nationella myndigheterna ska göra och som omfattar samtliga relevanta omständigheter i målet (se, analogt, dom av den 9 september 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, punkt 60).

55 Såsom tribunalen erinrade om i punkt 42 i den överklagade domen krävs det emellertid enligt artikel 50.1 i förordning nr 1151/2012 att kommissionen kontrollerar att registreringsansökan uppfyller villkoren i denna förordning.

56 I den mån som ett namn som anspelar på ett namn som redan har registrerats inte uppfyller kraven i artikel 13.1 b i förordning nr 1151/2012, kan det inte åtnjuta det skydd som föreskrivs i denna förordning. Det krav som följer av artiklarna 7.1 a och 8.1 b i denna förordning, enligt vilket namnet, för att kunna registreras, ska anges i den produktspecifikation som ingår i ansökan, såsom det namnet ”används, antingen i handeln eller vardagsspråket”, förutsätter med nödvändighet att användningen inte innebär något åsidosättande av bestämmelserna i nämnda förordning.

57 I artikel 6.3 i förordning nr 1151/2012 föreskrivs dessutom uttryckligen att ett namn som föreslås för registrering och som helt eller delvis är en homonym till ett namn som redan finns i det register som inrättas enligt artikel 11 inte får registreras om inte skillnaderna mellan villkoren för lokal och traditionell användning och presentation av den senare registrerade homonymen och det namn som redan finns i registret vid praktisk tillämpning är tillräckligt stora. Enligt denna bestämmelse ingår iakttagandet av det skydd som beviljats ett tidigare registrerat namn bland de villkor för registrering som kommissionen är skyldig att kontrollera enligt artikel 50.1 i denna förordning.

58 Kommissionen är således skyldig att, innan den antar ett beslut om registrering, kontrollera att det namn för vilket registrering söks inte inverkar menligt på det skydd som ett annat redan registrerat namn åtnjuter i hela unionen.

59 Tribunalen gjorde sig följaktligen inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den, i punkterna 36 och 37 i den överklagade domen, slog fast att det i förevarande fall ankom på kommissionen att kontrollera att användningen av de namn som sökts registrerade inte strider mot det skydd mot anspelning som föreskrivs i artikel 13.1 b i förordning nr 1151/2012 för namn som registrerats som skyddad ursprungsbeteckning.

60 Denna slutsats påverkas inte av klagandenas argument att tribunalens bedömning innebär ett ifrågasättande av principen om samexistens mellan ett namn som registrerats som skyddad ursprungsbeteckning och ett namn som registrerats som skyddad geografisk beteckning.

61 Det är nämligen utrett att domstolen har slagit fast att de principer som har fastställts inom ramen för respektive skyddsordning ska ges en övergripande tillämpning för att säkerställa en enhetlig tillämpning av unionsrättens bestämmelser om skydd för geografiska namn och beteckningar (dom av den 9 september 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, punkt 32).

62 Vidare kan en risk för anspelning föreligga oberoende av vilka bestämmelser som gäller för redan registrerade namn och vilka regler som gäller för de namn som sökts registrerade. Det är nämligen utrett att begreppet anspelning omfattar det tänkta fallet att det ord som används för att ange en produkt innehåller en del av ett skyddat namn, på så sätt att produktnamnet får konsumenten att som referensbild tänka på den vara som har den skyddade beteckningen (dom av den 9 september 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, punkt 55 och där angiven rättspraxis).

63 Under dessa omständigheter gjorde tribunalen sig inte heller skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 39 i den överklagade domen slog fast att det förelåg en risk för anspelning mellan ett namn som skyddas såsom skyddad ursprungsbeteckning och de namn som sökts registrerade såsom skyddade geografiska beteckningar.

64 I den mån klagandena har ifrågasatt tribunalens bedömning i punkterna 38 och 39 i den överklagade domen avseende jämförelsen mellan namn som registrerats som skyddade ursprungsbeteckningar och namn som sökts registrerade, erinrar domstolen om att denna bedömning av de faktiska omständigheterna inte kan ifrågasättas i samband med överklagandet, med förbehåll för att de faktiska omständigheterna har missuppfattats (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, punkt 126). Eftersom klagandena inte har gjort gällande att det har skett en sådan missuppfattning, kan deras argument i detta avseende inte tas upp till prövning.

65 Av detta följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden, eftersom den i vissa delar är ogrundad och i övriga delar inte kan tas upp till prövning.

Den tredje grunden

Parternas argument

66 Genom den tredje grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 51 i förordning nr 1151/2012 och principen om god förvaltning genom att i punkt 76 i den överklagade domen inte medge att kommissionen vid sin granskning av registreringsansökningarna är skyldig att beakta de bedömningar som gjorts av nationella myndigheter och domstolar.

67 Kommissionen har gjort gällande att överklagandet inte kan bifallas såvitt avser denna grund.

Domstolens bedömning

68 För det första gjorde tribunalen en riktig bedömning när den, såsom slagits fast i punkt 43 i förevarande dom, slog fast att kommissionen har ett självständigt utrymme för skönsmässig bedömning vid granskningen av registreringsansökningarna.

69 Det framgår dessutom av artikel 52.1 i förordning nr 1151/2012 att kommissionen, när den antar genomförandeakter om att avslå en registreringsansökan, inte enbart ska grunda sig på den granskning som utförs i enlighet med artikel 50.1 i denna förordning, utan även ”på grundval av den information kommissionen har tillgång till”. Den sistnämnda preciseringen inbegriper med nödvändighet de uppgifter som lämnats av medlemsstaten.

70 Det ska emellertid konstateras att klagandena, under sken av att hävda att kommissionen inte beaktade de nationella myndigheternas bedömningar vid antagandet av det omtvistade beslutet som stred mot principen om god förvaltning, i själva verket har gjort gällande att kommissionen var bunden av dessa bedömningar och följaktligen borde ha registrerat de sökta namnen. Detta argument sammanfaller emellertid med det argument som anförts till stöd för den andra grunden, vilken inte har godtagits.

71 För det andra har klagandena bestritt tribunalens bedömning av risken för anspelning när den fastställde kommissionens avslag på registreringsansökningarna, dock utan att visa att tribunalen därigenom missuppfattade bevisningen och de faktiska omständigheterna.

72 Såsom det har erinrats om i punkt 64 i förevarande dom kan dessa bedömningar av de faktiska omständigheterna emellertid inte ifrågasättas i ett mål om överklagande.

73 Av detta följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den tredje grunden, eftersom den i vissa delar är ogrundad och i övriga delar inte kan tas upp till prövning.

Den fjärde grunden

Parternas argument

74 Genom den fjärde grunden har klagandena för det första gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkterna 88, 89 och 94 i den överklagade domen slog fast att den omständigheten att två beteckningar är synonymer med nödvändighet medför att det föreligger en anspelning i den mening som avses i artikel 13.1 b i förordning nr 1151/2012. Att beteckningarna är synonymer anser de inte i sig vara tillräckligt för att medföra en risk för anspelning, eftersom ett sådant konstaterande endast är möjligt på grundval av en helhetsbedömning av de faktiska omständigheterna i målet.

75 För det andra gjorde tribunalen fel när den i punkterna 78 och 81 i den överklagade domen anslöt sig till kommissionens bedömning att endast en särskilt medveten omsättningskrets känner till de kvalitativa skillnaderna mellan de produkter vars namn är skyddade som skyddade ursprungsbeteckningar och de produkter vars namn är föremål för en ansökan om registrering som skyddad geografisk beteckning. Prisskillnaden mellan de berörda produkterna gör det nämligen möjligt för konsumenterna att skilja dem åt.

76 Kommissionen har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

77 Vad gäller den första anmärkningen ska det påpekas att tribunalen, i punkt 93 i den överklagade domen, erinrade om att det vid bedömningen av huruvida det föreligger en risk för anspelning ska tas hänsyn till hela namnet såsom det registrerats och till hela det namn som sökts registrerat.

78 Eftersom klagandena i första instans gjorde gällande att granskningen av anspelningen endast avsåg de geografiska orden i de motstående namnen, konstaterade tribunalen endast, i punkt 94 i den överklagade domen, att ett godtagande av detta argument, med hänsyn till att de geografiska beståndsdelarna i de berörda namnen var synonymer, med nödvändighet skulle leda till att det konstaterades att det förelåg en anspelning och skulle tala emot klagandenas sak. Härav följer att den första anmärkningen grundar sig på en felaktig tolkning av punkt 94 i nämnda dom.

79 Vad gäller den andra anmärkningen har klagandena kritiserat tribunalen för att, i punkterna 78 och 81 i den överklagade domen, ha fastställt att endast en särskilt medveten omsättningskrets känner till de kvalitativa skillnaderna mellan de namn som skyddas som skyddade

ursprungsbeteckningar och de namn som sökts registrerade som skyddade geografiska beteckningar, trots att prisskillnaden mellan de aktuella produkterna är en indikation på kvalitetsskillnaden.

80 Det ska erinras om att det föreligger en risk för anspelning när användningen av ett namn ger en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten europeisk genomsnittskonsument intrycket av att det föreligger ett tillräckligt direkt och entydigt samband mellan detta namn och den skyddade ursprungsbeteckningen. Förekomsten av ett sådant samband kan följa av flera omständigheter, i synnerhet av att den skyddade beteckningen delvis ingår i det aktuella namnet, att det föreligger ett fonetiskt och visuellt släktskap mellan de två namnen med påföljande likhet, och till och med i avsaknad av dessa omständigheter, att den skyddade ursprungsbeteckningen och det aktuella namnet ligger nära varandra i begreppsmässigt hänseende men även att de produkter som omfattas av nämnda skyddade ursprungsbeteckning liknar de produkter eller tjänster som omfattas av det berörda namnet. När kommissionen gör sin bedömning ankommer det på den att beakta samtliga relevanta omständigheter som rör användningen av det aktuella namnet (dom av den 9 september 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, punkt 66).

81 Tribunalen gjorde således en riktig bedömning när den i punkt 83 i den överklagade domen fann att prisskillnaden mellan de produkter som åtnjuter skydd som skyddad ursprungsbeteckning och de produkter som omfattas av en ansökan om registrering av ett namn som skyddad geografisk beteckning inte i sig är avgörande för att undanröja den anspelning som kan följa av en bedömning av de omständigheter som det erinrats om i föregående punkt i förevarande dom.

82 Under alla omständigheter har klagandena, genom att göra gällande att tribunalen inte på ett korrekt sätt har identifierat den omsättningskrets som ska beaktas för att utesluta varje risk för anspelning, i huvudsak försökt ifrågasätta tribunalens slutsatser avseende det som kännetecknar omsättningskretsen. Det följer emellertid av fast rättspraxis att sådana slutsatser dras inom ramen för den bedömning av de faktiska omständigheterna som tribunalen är ensam behörig att göra (beslut av den 29 oktober 2020, Kerry Luxemburg/EUIPO, C-305/20 P, EU:C:2020:882, punkt 18 och där angiven rättspraxis).

83 Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden, eftersom den i vissa delar är verkningslös och i övriga delar inte kan tas upp till prövning.

84 Eftersom överklagandet inte kan vinna bifall på någon av de grunder som har åberopats, ska det ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

85 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

86 Kommissionen har yrkat att klagandena ska förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader. Eftersom klagandena har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

1) **Överklagandet ogillas.**

2) **Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Charcuterie Fontana, Costa et Fils, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza – Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies, Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei och L'Atelu Corsu förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.**

Underskrifter